

den elektriske Belysning og dens Udbydelse. Jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til de Udtalelser, jeg i Gaar fremsatte lige overfor den ærede Ordfører, og som jeg for øvrigt fremsatte allerede under Finanslovens 2den Behandling. Det er jo ikke Meningen, at man uden videre tager en Mand og lader ham udføre Arbejdet, men paa hvilken Maade det skal udbydes, derom maa jeg forbeholde mig nærmere Overvejelse. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) omtalte Bevillingen til Ringkjøbing Tanges Gennemskæring, han mente ikke, at den vilde være fyldestgørende og tilfredsstillende for Befolkningen af Fisterne i Fremtiden, og spurgte, om man ikke kunde gaa til flere Foranstaltninger. Jeg har aldrig troet eller sagt, at dette i og for sig var en tilfredsstillende Foranstaltning, ja, jeg har endogsaa haft den største Tvivl om, hvorvidt man overhovedet burde gaa til denne Foranstaltning, og udtalte ved 2den Behandling af Finansloven, at jeg ikke vilde stille dette Forslag, med mindre man ved nærmere Forhandling i Finansudvalget kom til det Resultat, at Forslaget burde stilles. Dette Resultat er man saa kommen til, og der foreligger ikke saa ganske saa Anmodninger fra de vedkommende Egne om, at man vilde træffe en Foranstaltning i den omhandlede Retning. Om den bliver fyldestgørende og i hvilket Omfang, er jeg ikke i Stand til at bedømme. Men en Ting forekommer mig ganske sikker, og det er, at man først maa se, hvad denne Foranstaltning betyder, forinden vi tage det under Overvejelse, hvad der endnu videre er at gøre. At man hermed skulde være færdig for Fremtiden, har ikke været min Tanke, men straks at gaa til de 2 Millioner, der kræves til at sikre Udløbet, har jeg dog ikke vovet. Vi maa foreløbig staa paa den Bevilling, som her er foreslaaet, og se, hvilken Betydning den vil faa, men at Spørgsmaalet for Resten nok vil komme frem til fornyet Overvejelse, er jeg ganske forberedt paa og har aldrig nogen Sinde tvivlet om.

Formanden (Høgsbro): Der er endnu 13 Medlemmer, der have ønsket at udtale sig om dette Afsnit. Jeg skal derfor udsætte Mødet til Kl. 8 i Aften.

Mødet udsat Kl. 5.

Kl. 8 genoptoges Mødet.

Tauber: Det er faldet i min Lod at byde Forsamlingen velkommen til dette tredje Møde om Indenrigsministeriets Budget, men da der foruden mig er 12 Talere indtegnet, er der kun et Par enkelte Punkter, som jeg skal tillade mig at berøre, thi der maa jo ogsaa være Tid for forskellige andre til at udtale sig i Aften. Jeg skal da først sige et Par Ord om Vædringsforslag under Nr. 179, som drejer sig om det saakaldte Kunstindustrimuseum. Der oplyser den ærede Minister os om, hvilke Medlemmer denne Komitee bestaar af. Denne Oplysning var maaske mange velkommen, men jeg tror egentlig strengt taget ikke, den var fornøden, thi Komiteens Medlemmer staa jo nævnte i Rigsdagstidenden i Anmærkningerne til Lovforslaget, som Medlemmerne jo maa have paa deres Plads ved Finanslovsbehandlingen, saa den ærede Minister kunde jo nok have tænkt sig, at jeg ansaa det for ufornødent at spilde Tingets Tid med at nævne samtlige Medlemmer. Hvad disse Medlemmer angaar, da var der i det mindste to, nemlig Formanden for Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk og Formanden for det nationale Arbejde, som havde den Karakter, som jeg betegnede i min forrige Udtalelse, og som tydede paa, at der gaar en protektionistisk Tendens gennem denne Forening, medens de øvrige Medlemmer ere mere eller mindre neutrale i saa Henseende. Der findes sandelig ikke Stønt, jeg vil ikke sige af Døfter om Frihandel, men blot af Modstand mod Protektionisme i denne Forening. Men det er dog ikke Hovedpunktet. Hovedpunktet, hvorfor jeg og et andet Medlem her i Forsamlingen have ment at maatte modsatte os denne Bevilling, er for det første, at der ikke har vist sig den mindste Interesse for Sagen blandt de industridrivende, idet der ikke er tegnet det allermindste fra deres Side, og for det andet, at alle Medlemmerne skulle tilvejebringes ved frivillige Gaver eller ved Prioritetslaan, hvilket i dette Tilfælde vil sige ved Prioritetslaan alene, da der jo aldeles ingen frivillige Gaver indkommer med Undtagelse af 40,000 Kr., som man tilføldigvis har i Beholdning fra de to Udstillinger, og saa venter man, at Staten skal yde 10,000 Kr. aarlig i 10 Aar — hvilket naturligvis vil sige for bestandig — til Musæet. Disse 10,000 Kr. ville i